

Posudek pedagoga hlavního oboru

Jakub Potoček

Tvůrčí vývoj Jana Jakuba Potočka jsem měl možnost poznat už během jeho studia na Pražské konzervatoři. Do mé třídy na HAMU přišel s již s celkem jasným kompozičně estetickým názorem, jehož základem je především jeho mimořádný cit pro barvu zvuku. Od počátku svého studia toto své východisko plynule rozvíjel, aniž by cítil potřebu své estetické a technicko-kompoziční zaměření zásadně přehodnotit. Jeho vývoj tedy spočíval zejména ve zdokonalování výsledné tvarové představy vznikajících skladeb a kompozičních řešení.

Pro jeho styl je charakteristické využívání izolovaných prvků - témbrových objektů, nebo krátkých frází (motivů) uspořádaných na časové ose bez metrického členění – tedy v časovém rastru. Potoček využívá poměrně vyhraněný výběr pro něj charakteristických prvků, což jsou kromě jiných zejména opakované tóny a intervalově vyhraněně konstruované souzvuky bez zřetelného centra nebo jejich sledy, které chápe především jako témbrové objekty bez harmonických vazeb. Objekty blízké motivům v tradičním pojetí využívá zejména jako izolované prvky sporadicky se vyskytující ve zvolna a „svobodně“ plynoucím toku hudby.

Ústředním námětem naší spolupráce byla po celou dobu studia jednak otázka časových proporcí v takto uspořádaných skladbách a řešení kinetiky v rámci již vyhraněného Potočkova jazyka. Nikoliv tedy – jak je to na bc. stupni běžnější – hledání vlastního estetického názoru a kompoziční techniky. Domnívám se, že v tomto smyslu se jeho tvorba dále vyhranila ve smyslu uvědomělejší organizace zejména uvedených parametrů. Pokoušel jsem se „nenásilně“ přimět studenta, bohužel ale bez úspěchu, aby se alespoň jednou za dobu studia pokusil vybočit z horizontu svého jasně vyhraněného tvůrčího názoru formou experimentu, i s rizikem neúspěchu.

Potoček kromě své kompoziční činnosti působí jako interpret – klavírista a zejména varhaník. Je rovněž značně vytížen pedagogickou činností. Jeho tvůrčí metoda zároveň vyžaduje delší dobu práce na jednotlivých dílech. Proto jeho kompoziční výstupy nebyly během studia příliš četné, skladby však byly velmi propracované, dotažené ve smyslu jasné kompoziční představy i její grafické realizace.

Na vysoké úrovni je i jeho schopnost teoretické abstrakce a hlubšího průniku do oblastí teorie, které jsou z hlediska jeho estetického a kompozičního názoru podstatné.

Doporučuji, aby diplomní práce byly přijaty k obhajobě.

V Praze, 12.6.2018

Hanuš Bartoň